Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 133. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 16-го ЛИПНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 16, 1985 No. 133. VOL. XCII

НА ВОЛИНІ РОЗСТРІЛЯЛИ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА

Джерзі Сити, Н. Дж. — На підставі інформацій „Українського Слова" газета „Радянська Волинь", яка виходить у Луцьку, подала, що в останньому часі на Волині розстріляли п'ятьох колишніх вояків УПА і членів ОУН за „зраду батьківщини" і „воєнні злочини". Газета подала прізвища чотирьох розстріляних, але чомусь промовчує прізвище п'ятого. Розстріляні були: Олександер Палига, Михайло Левицький, Ніль Якобчук і Василь Боднар.

Їх усіх судили в селі Маріянівці, Горохівського району на Волині, минулого року, під закидом того, що вони під час Другої світової війни за німецької окупації вбили в Маріянівці і в довколишніх селах понад 200 осіб. Про цей суд широко писали „Вісті з України".

Від 1982 року переведено такі „суди" на Волині над 12-ма членами ОУН та УПА і всіх їх засуджено на кару смерти.

В червні 1985 року „Вісті з України" передрукували з „Радянської України" великий „репортаж" під назвою „Прощення не буде", в якому широко розповідається про те, як 23-го вересня 1942 року „фашисти знищили волинське село Куртеліси". В цьому „жорстокому вбивстві майже трьох тисяч людей брали участь українські буржуазні націоналісти, зокрема ком[illegible]ліції М. Зенюк і староста А. Паливода, які втекли до США". „Репортаж" це матеріял „про їхню причетність до страшних злочинів", хоч він насправді написаний на лад фантастичного оповідання, базованого ніби на розповіді батька Паливоди Івана. Він, мовляв, широко розповідав кореспондентові газети про те, як допоміжна поліція під керівництвом її коменданта Зенюка зганяла людей у селі Куртеліси й там розстрілювала. В „репортажі" є також „достовірні свідчення" про те, ніби куртелівський священик Василь Боднарчук „допомагав розібратися кого в яму, а кого під гестапівську милість".

В цілій розповіді рідко згадується про німецьких фашистів, а головними злочинцями є Зенюк та Паливода, як і взагалі допоміжна поліція. Все це написане з явною метою доказати ніби ці два „злочинці" перебувають в ЗСА і ними повинні зайнятися американські судові власті. Йдеться також про те, щоб скомпромітувати взагалі сучасних „буржуазних українських націоналістів" в Америці, які мовляв „намагаються відхреститися від співучасти з фашистами у розстрілі людей і спаленні сіл".

„Радянська Волинь" накидається також на „Українське Слово".

„Хмельниченки" ведуть таборами на Бобрівці

Гартфорд, Конн. (В.Л.). — Цьогорічні літні табори на „Бобрівці" проходять під проводом членів куренів „Хмельниченки" та їхніх родин.

Адміністратором оселі і керівником праці є активний член куреня УПС „Хмельниченки" пл. сен. Зенон Ушак, комендантом табору юнаків пл. сен. Василь Матвійчук, також член куреня УПС „Хмельниченки", коменданткою таборів новачок і новаків пл. сен. Дарія Ушак, а її бунчужними є ст. пл. Ія Дац і ст. пл. Борис Павлюк. Комендантkою табору юначок є пл. сен. Наталка Рудько. Таборовими виховниками є такі відомі довголітні члени куренів „Хмельниченки" як пл. сен. Михайло Звонок, пл. сен. Всеволод Петрів, пл. сен. Ігор Рудько, пл. сен. Адам Василищин і ст. пл. Юрій Петрів.

Про духовну опіку на таборах дбають о. Дмитро Манчур і о. Олександер Кенез-Богун, лікарем є д-р Володимир Ґерент, а медсестрою пл. сен. Ніля Павлюк.

На неділю, 21-го липня плянують на оселі перевести традиційним звичаєм День Пластуна з відповідною програмою. Курінь УПС „Хмельниченки" переведе святочний апель в 210 річницю зруйнування Запорізької Січі.

Після програми Дня Пластуна таборовики будуть мать вільний час для перебування зі своїми батьками. Проводи таборів запрошують на цей День Пластуна усіх батьків, пластунів і гостей.

Совєтський диппомат-шпигун запишився на Заході

Вашінгтон. — У кінці травня міжнародні пресові агентства повідомили про зникнення першого секретаря совєтського посольства в Греції Сєргея Бохана. Грецька поліція збилася з ніг, розшукуючи пропалого. СССР зразу ж обвинуватив західню розвідку у викраденні їхнього диплomата.

У середу, 10-го липня, стало відомо, що С. Бохан, агент Головного розвідувального управління міністерства оборони СССР, втік на Захід. Недавно він прибув до ЗСА.

Як повідомив речник Державного департаменту, Бохан перебуває тепер у засекреченому місці під охороною працівників Сі-Ай-Ей. Можливо, совєтському втікачеві буде надано в ЗСА політичний притулок.

Представник Державного департаменту сказав, що західні розвідувальні служби діставали від Бохана багато цінної інформації про таємну совєтську діяльність в країнах Західньої Европи.

Атенська газета „Стар" повідомила, що Бохан розповів, як совєтські аґенти створювали терористичні групи в усіх західньоевропейських країнах і як вони підтримують ці групи тепер. „Бохан доказав, — пише газета, — що розпалювання терористичної війни на Заході є одним з найважливіших завдань совєтського ҐРУ".

В статті сказано також, що втікач передав західнім представникам надзвичайно цінні дані про те, як КҐБ і ҐРУ маніпулюють численними організаціями „борців за мир", що діють в усіх країнах Західньої Европи".

Бохан вперше появився в Греції з дипломатичним пашпортом у 1975 році. Перед ним стояло завдання роздути незадоволення, що зібралося в грецького народу за роки правління військової хунти, і спрямувати його проти західніх держав, у першу чергу проти ЗСА, з тим, щоб у кінцевому результаті перевести Грецію в табір соціялізму.

Совєтським агентам тоді не вдалося здійснити це завдання і в 1978 році Бохан був відкликаний до Москви. Але в 1982 році керівники ҐРУ вирішили, що в Греції знову назріли умови, щоб вирвати її з-під впливу Заходу. І Бохан знову появився в цій країні.

Бохан та його колеґи з КҐБ і ҐРУ добре попрацювали з соціялістичним урядом Андреаса Папандреу, добившись того, що нині Греція стоїть на грані виходу з НАТО і веде підготовку до того, щоб зажадати від ЗСА ліквідації їх військових баз в цій країні. Втеча Сєргея Бохана на Захід і його викриття підривної діяльности совєтських аґентів в Греції нанесли урядові А. Папандреу відчутного удару.

„Міжнародний тероризм вимагає міжнародної відсічі", — заявив Буш

Вашінґтон. — Віцепрезидент ЗСА Джордж Буш виступив тут у Крайовому клюбі преси та поінформував про свою 10-денну поїздку по країнах Західньої Европи.

Головними темами у виступі Дж. Буша були: відношення союзників до ініціятиви президента Роналда Реґена щодо створення оборони з елементами космічного базування („зоряні війни") і спільна боротьба з міжнародним тероризмом.

Буш сказав, що в розмовах з лідерами західньоевропейських країн він не зустрів опозиції щодо створення космічної оборони. За словами Буша, Совєтський Союз створив за останні роки нові види ракет і Захід стоїть перед зростаючою загрозою першого удару зі сторони СССР. „Нам треба створити засоби оборони, які відіб'ють перший удар", — заявив Буш.

Буш з похвалою говорив про французький проєкт космічної оборони і сказав, що вона не суперечить ініціятиві президента Реґена.

Далі віцепрезидент розповів журналістам про створення спеціяльних сил для боротьби з тероризмом. Ці сили будуть перебувати у його віданні. Очолить їх адмірал Джеймс Голловей, який був колись у Пентаґоні головою відділу плянування військово-морських операцій.

„Міжнародні терористи, — сказав Буш, — це звичайні злочинці, які вбивають невинних мужчин, жінок і дітей. Німеччина, Японія та Італія мають великий досвід боротьби з терористами. Ми повинні вивчити його. Міжнародний тероризм вимагає міжнародної відсічі".

У своєму виступі Буш зупинився також на проблемах торгівлі між західніми країнами. Він підкреслив, що Европа є одним з найбільших і головних партнерів ЗСА і що бар'єри на шляху торгівлі між ЗСА і Европою є немислимі.

ВЛАДИКА С. СУЛИК ПОЖЕРТВУВАВ 10,000 ДОЛ. НА ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ

Філядельфія. — Владика-Митрополит Стефан Сулик пожертвував 5,000 дол. з 10,000 здеклярованих на здійснення Гарвардського Проєкту, наукового відзначення Тисячоліття Хрищення Руси-України.

Ця пожертва вже практично використовується Комітетом 1000-річчя Хрищення Руси-України — Гарвардський Проєкт для друкування перших трьох томів із 40-томового корпусу, в якому, як відомо, буде зібрана духова творчість, перлини української старинної літератури від св. Володимира аж до „Енеїди" Котляревського.

Нашим завданням, каже Владика-Митрополит Стефан, цю творчість видати під ім'ям її правдивого власника — під ім'ям творчости українського народу, творчости українського генія. Її ми мусимо видати в перекладі на англійську мову, щоб не-українці пізнавали глибінь і красу нашої духовости.

У зустрічі з представниками Ділового комітету Владика-Митрополит кожночасно підкреслював, що українці у вільному світі несуть велику відповідальність перед Богом, народом і історією прославити цей великий ювілей так, як його прославити хотів би український нарід у своїй вільній державі.

Владика Стефан Сулик з членами Ділового Комітету Богданом Робаком (зліва) і д-ром Степаном Ворохом біля катедри у Філядельфії.

„Цей момент історії вимагає здвигнення незнищимого пам'ятника 1000-літтю Християнства українського народу. Цим пам'ятником буде наукове всеохоплюючe, багатомовне видання нашого тисячолітнього духового надбання, яке стане базою і джерелом дослідів та творчости для другого тисячоліття", — закінчував цією думкою недавню зустріч з членами Ділового комітету Владика Митрополит С. Сулик.

ПРОГОЛОСИЛИ КОНТЕСТ НА ЗВАННЯ „МІС ТІН ЗСА"

Сомерсет, Н. Дж. — В неділю, 22-го вересня ц.р., тут в Гілтон готелі відбудеться контест на звання „Міс Тін ЗСА" в Ню Джерзі. Дівчата матимуть нагоду виграти стипендію в сумі 1,000 дол. Дівчата, які є учнями від сьомої до 12-ої кляси і хочуть репрезентувати своє місто у стейтових фіналах, можуть отримати аплікацію пишучи до: N.J. Teen Miss Applications, 24 Delay St., Ste. 3, Danbury, Conn. 06810; tel.:(203) 748-6682.

Кожна дівчина отримає корону і стяжку та буде офіційно репрезентувати свою місцевість на різних імпрезах впродовж своєї однорічної каденції. Кожна з 10-ох півфіналісток матиме змогу вчитись як також і брати курси у моделюванні та отримає багато нагород. Такі контести відбудуться в усіх інших стейтах.

Контест проходитиме в таких категоріях: вечірня сукня, інтерв'ю і вміння висловлюватись.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ СХВАЛЮЄ ДОПОМОГУ АНТИКОМУНІСТАМ

Вашінгтон. — У четвер, 11-го липня ц.р., Палата Репрезентантів схвалила законопроєкт про допомогу закордонним країнам у висоті 12,6 більйона дол.

Схвалення такої допомоги вказує на те, що Конґрес є рішений ставити чоло комунізмові та усім лівим урядам у світі. Таку допомогу одобрили вже раніше в Сенаті і Палата Репрезентантів, як заявив Він Вебер республіканський репрезентант з Міннесоти, члени Палати Репрезентантів не хочуть тепер виглядати слабими". Своїм голосуванням члени Палати Репрезентантів вперше від 1981 року згодилися на допомогу закордонним країнам.

Невідомо ще яка буде реакція Президента на цей проєкт допомоги тому, що він уважає, що цей проєкт кладе більший наголос на економічну допомогу, як на міліатарну.

Проєкт фінансової допомоги у висоті 12,6 більйона дол. має бути призначений на роки 1986 і 1987.

Зміна в настанові членів Конґресу до уділення допомоги закордонним країнам, які протиставляться комуністичним та лівим впливам, була викликана різними останніми подіями. Тут зокрема мали вплив — захоплення американських горожан з американського літака в дорозі з Атен до Риму, застрелення чотирьох американських вояків в Ель Сальвадорі, відвідини президента Нікараґуа в Москві і вкінці також викриття великої шпигунської шайки на чолі з Джаном Вокером в ЗСА.

Закон плянує дати 6 більйонів дол. на військову допомогу, 4,5 більйона допомоги для Ізраїля; 5 мільйонів для антикомуністичних повстанців в Камбоджі, 15 мільйонів для повстанців в Афганістані. Крім того тим самим законом має бути заборонена торгівля з урядом Етіопії, який дозволяє на голодову смерть своїх горожан, як також заборона визнати Палестинську Визвольну Організацію, аж до часу порозуміння з Ізраїлем.

В СВІТІ

ГОЛОВА РАДИ МІНІСТРІВ СССР, тобто совєтський прем'єр Ніколай Тіхонов, заявив заступникові прем'єр-міністра Китайської Народної Республіки Яо Ялінові, який тепер перебуває в Москві і веде розмови про пожвавлення торговельної виміни між обидвома країнами, що Москва бажає поліпшення у відносинах між СССР і КНР, але Пекін мусить багато дечого змінити у своїй закордонній політиці, а головно позбутися упередження до совєтської „мирної політики". Китайський речник зустрівся з Н. Тіхоновим після підписання важних економічних договорів, які рівночасно свідчать про поліпшення відносин і можливости відновлення переговорів на вищому рівні.

НА ВЕЛИКОМУ СТАДІОНІ в румунському місті Плоешті загинуло сім молодих людей, а багато були поранені у висліді загальної паніки, яка наступила під час молодічного масового віча і мистецьких виступів. Паніку започаткувала раптом сильна градова буря, яка в перших кількох хвилинах знищила систему освітлення стадіону, що й було початком паніки. Румунський уряд зарядив слідство в тій справі і стримав тимчасово організування подібних великих імпрез.

ФРАНЦУЗЬКІ НУРЦІ віднайшли на дні Атлантичного океану другу частину так званої чорної скриньки із записом голосу капітана індійського пасажирського літака, який впав в море і всі пасажири, як відомо загинули. Як і в першому випадку нурці послуговувалися підводним роботом і телевізійними камерами. Тепер обидві скриньки студіюватимуть спеціялісти, щоб встановити причину катастрофи літака.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ Волні Бравн заявив, що він звільнить на поруку, тобто за грошову кавцію, Андрея Артуковіча, хорватського діяча, якого Бюро спеціяльних інверстигацій (ОСІ) оскаржує за воєнні злочини, доконані ним під час Другої світової війни. Артуковічу сповнилося 85 літ життя. Під час війни він був в уряді самостійної хорватської республіки міністром внутрішніх справ. Тепер перебуває тяжко хворий у в'язничному шпиталі у Спрінґфілді, Міссурі. Комуністичний уряд Юґославії обвинувачує Артуковіча в різних злочинах і смерті принаймні 6,000 осіб. Адвокати Артуковіча внесли скаргу проти ОСІ на 10 мільйонів дол. відшкодування.

З РИГИ В ЛАТВІЇ продістались вістки, що велика група молоді у числі кількасот осіб, звеличників „рак" музики, в дорозі на концерт цілковито здемолювала поїзд. Поки прибули скріплені відділи міліції хулігани вже зуміли повибивати усі шиби в поїзді, викинути усі сидження через вікна, знищити гострими предметами стіни вагонів. На другий день в латвійській пресі появились засуджуючі коментарі. Критиковано не тільки групу хуліганів, але також оркестру, яка втішається великою популярністю серед молоді у балтицьких республіках.

СЄРҐЕЙ АНТОНОВ, обвинувачений у підготові атентату на життя Папи Івана Павла II в 1981 році, почав складати своє зізнання перед суддею Северіно Сантіяпіччі, відхилив усі висунені проти нього і двох інших болгарів обвинувачення за участь при намаганні вбити Папу Римського. Раніше Антонов був головою бюра болгарської повітряної лінії в Римі.

РЕЧНИКИ ШВЕДСЬКОГО міністерства оборони, заявили, що совєтський бомбовик типу СУ-15, впав в море під час погоні за шведським розвідчим літаком на Балтицькому морі. Командування військ Варшавського Пакту підозрівало, що шведський літак занадто наблизився до совєтських і сателітних кораблів, які відбивали маневри. Згідно з цими ж інформаціями пілот совєтського літака згинув у хвилях моря.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Юнайтед Пресс Інтернешенел інформує, що під час бомблення ізраїльськими літаками кількох таборів палестинських партизан минулого тижня в околиці Тріполі в Ливані там загинуло 47 осіб, а понад 200 були поранені. Розшуки за пропавшими без вістей продовжуються і ливанські та палестинські речники думають, що частина пропавших також правдоподібно загинула і знаходиться під грузами будинків. Ливан, Сирія і численні організації арабів категорично запротестували проти ізраїльського бомблення і заповіли, що коли подібний випадок повториться в майбутньому, то вони вважатимуть це відновлення стану війни і Ізраїль мусить числитися тоді з консеквенціями.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН З УСПІХОМ ПЕРЕЙШОВ ОПЕРАЦІЮ ШЛУНКУ

Перший відвідувач: дружина Президента Ненсі Реґен відвідала свого мужа в першому дні після операції його шлунка.

Вашінгтон. — Президент Реґен, перенісши у суботу, 13-го липня, тригодинну операцію в Бетезда шпиталі — усунення великого поліпа на грубій кишці, заявив, що він здивований, як добре почувається. Крім підвищеної температури, що є нормальним явищем післяопераційного періоду, ніяких ускладнень не було.

В неділю, 14-го липня, о год. 8:15 вранці Президента перевели із післяопераційної кімнати до президентського помешкання, де він перебуватиме на протязі одного тижня.

Д-р Дейл Оллер, який очолював групу хірургів, що оперували Роналда Реґена, заявив, що в післяопераційному періоді Президент „перегнав" всіх пацієнтів на 99,9 відсотка, що перенесли подібну операцію, не кажучи вже про пацієнтів, однолітків Р. Реґена.

Першим з відвідувачів президента Реґена був Доналд Ріґен, шеф персоналу Білого Дому, який на протязі десяти хвилин інформував його про справи Крайової безпеки і конґресові справи, включно з державним бюджетом.

Д-р Стівен Розенберґ, шеф хірургічного відділу шпиталя, заявив, що поліпи такого розміру і роду, як той, що був усунений з кишки Президента, звичайно є злоякістні в понад 50 відсотках усіх випадків. Патологи проводять докладне дослідження усуненого поліпа, в наслідок чого буде встановлено, чи цей поліп є зло-чи доброякісний.

Обов'язки голови держави Президент передав віцепрезидентові Джорджові Бушові, на підставі 25-го додатку до Конституції, в якому сказано, що у випадку будь-якої недиспозиції Президента, його місце займає віцепрезидент. Дж. Буш, який дізнався про це щойно 20 хвилин після повідомлення, виконував обов'яки країни на протязі вісьмох годин.

В АМЕРИЦІ

ТРИДЦЯТЬ П'ЯТЬ СТЕЙТІВ конкурували за право будувати у себе фабрику компанії Дженерал моторс, яка буде випускати малі авта типу „Сатурн". Серед конкурентів тепер залишилися три стейти — Мишиґен, Кентакі і Теннесі. В цих стейтах для нової фабрики існують ліпші умови, ніж в інших. Боротьбу стейтів за автомобільну фабрику легко пояснити: на фабриці буде постійно працювати 6,000 робітників і ще 14,000 дістануть працю в допоміжних підприємствах.

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" повідомляє, що Адміністрація Роналда Реґена з задоволенням віднеслася до спроби Сирії посилити заходи безпеки на летовищі у Бейруті. За останніми даними, Сирія призначила двох дорадників до створеного в Західньому Бейруті спеціяльного комітету у питаннях безпеки. „Сирійці розуміють, що існують проблеми, зв'язані з летовищем, і вони хотіли б вирішити їх", — сказав речник Білого Дому.

ФБІ ЗААРЕШТУВАЛО минулого тижня працівницю Сі-Ай-Ей Шарон Скранеджж і її приятеля, громадянина Гани Майкла А. Сусудіса, яких обвинувачують в організації змови і в шпигунстві. Під час допитів Ш. Скранеджж призналася, що, працюючи в столиці Гани Акрі, вона передавала М. Сусудісові різні інформації, що стосувалися державних секретів ЗСА. М. Сусудіс посвоячений з лідером Гани Джеррі Ровлінґсом, який тісно співпрацює з диктатором Лівії Муаммаром Каддафі.

АЛБЕРТ ШЕНКЕР, ПРЕЗИДЕНТ Американської федерації вчителів, перший раз підтримав пропозицію вищої платні здібним учителям. А. Шенкер підтримує якість навчання і пропонує створити подібні вищі платні учителям в цілій країні.

ГУБЕРНАТОР ТОМАС КЕЙН сказав мешканцям Ню Джерзі, що вже нема такого обмеження у вживанні води, хоч він прохав щоб люди далі мінімально вживали воду, бо в резервуарах ще немає досить води. Кейн ствердив, що дощі, консервація і доглядання резервуарів багато допомогло в заощаджуванні води, але 218 міст ще мають обмежитись у вживанні води. Ці міста мають мінімально вживати воду надворі, не можуть надуживати підливання городів і не можуть мити своїх авт. Якщо мешканці цих міст переступлять ці обмеження, вони можуть опинитися у в'язниці, а ще й до того заплатити кару до 1,000 дол.

ПОЛІЦІЯ ПЕРЕВІРИЛА ряд секретних лябораторій, які порцесують кокаїну у фабриках на Лонґ Айленді і у Вірджінії. Виявилось, що робітники, які працювали в тих лябораторіях перевозили машини для процесування кокаїни з підприємств в Південній Америці до ЗСА. Поліція заарештувала десять колюмбійців і знайшла багато зброї та хемікалів, що вживається у виробі високої якости кокаїни.

УПРАВЛІННЯ ХАРЧІВ І ліків остерегло, щоб не їсти сирів вироблених компанією Касіке. Також кажуть не їсти мехіканських молочних продуктів, бо вони заражені бактеріями. Сири вироблені компанією Касіке спричинились досі до 61 смертного випадка.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тріюмф Реґена

Звільнення 39-ох американців, схоплених у червні 1985 року разом з літаком зараз після того, як літак піднісся вгору з летовища в Атенах, це безумовно великий політичний успіх президента Реґена і його найближчих співробітників, діючих за спільно виготовленою тактикою. Коли ще недавно дехто ставив знак рівняння між американськими закладниками в Теграні за президента Джіммі Картера і теперішніми закладниками в Бейруті за Реґена, то тепер і в майбутньому такий підхід мусить змінитися. Не йдеться навіть про різницю часу — що 52 закладники за Картера перебували у в'язниці 444 дні, а в'язнені американці в Бейруті пережили страхітливий час непевности тільки 17 днів. Уся методика теперішнього американського Уряду була інша, через те й інша атмосфера настала в Америці й усьому світі. Коли криза, спричинена іранськими фанатиками, які силою вдерлися були до амбасади ЗСА в Теграні і в'язнили ввесь тамошній персонал 444 дні, викликала в Америці почуття безсилля і безрадности, то тепер було почуття гніву й бажання пімсти. Тон, яким Реґен промовляв під час цієї останньої кризи, ні трішки не змінився під тиском погроз і шантажу злочинних шіїтів. В усьому світі зрозуміли і відчули, що дальше в'язнення схоплених у літаку американців може довести до нової великої війни, до катастрофи сучасного людства. І тому, — як читаємо вірогідну вістку, — з усіх сторін посипались до Набіга Беррі, речника злочинних схоплювачів та водночас ливанського „поміркованого" міністра судівництва — перестороги і настирливі поради — мерщій звільнити в'язнених американців.

Віцепрезидент Джордж Буш і пресовий речник Білого Дому Лярpі Спікс запевняли, що не було „ніякого договорення" між ЗСА і шіїтами, за яким вийшли на волю в'язнені 39 американців. Можна їм вірити. Звільнення прийшло в наслідок закулісової „тихої дипломатії". Президент строго позасекречував всі ходи, якими йшла його акція у користь в'язнених. Проте колись напевно виявляться всі ті штудерні способи, що їх вживала американська державна дипломатія. Об'єднані Нації, Міжнародний Чевоний Хрест, різні арабські країни, ба навіть Москва, всі вони спричинилися до звільнення в'язнених. Але щойно колись виявиться, хто і що насправді рішило, що раптом, як ножем врізав, припинилися дальші бундючні заяви названого Набіга Беррі, який ще за день перед перевезенням в'язнених до Дамаску зголосив був аж три передумови: 1) щоб Ізраїль звільнив вивезених з Ливану 735 шіїтів, 2) щоб Америка відкликала з прибережної смуги Ливану свою військову морську фльоту і 3) щоб Америка обіцяла, що не вестиме ніякої відплатної дії.

У відповідь прийшла заява, що ЗСА завжди підтримували Ливан, його уряд і безпеку та були проти актів, які спричинювали терпіння тамошнього народу. Така відповідь, видно „врятувала обличчя" шіїтів, хоч напевно вона не задовольнила всіх фанатиків, які не здавали собі справи з великої небезпеки, якою є їхня провокаційна супроти ЗСА поведінка.

Тріюмф Реґена ще неповний. Вправді вийшли на волю 39 американців, схоплені разом із літаком, але загинув таки один американський вояк Роберт Стітем і ніяке відшкодування, — якщо навіть Ливан давби родині вбитого, не приверне йому життя. Не вийшли ще на волю сім американських громадян, що їх схоплено на вулицях Бейруту. Реґен і його оточення напевне не спочинуть на лаврах і вживатимуть дальших заходів, щоб добути на волю тих сімох громадян, видатних діячів, що їх життя зависло на волоску, залежне від доброї чи злої волі терористів. Прецедент із вирятуванням отих 39-ох закладників подає надію, що Реґенові пощастить врятувати і тих сімох схоплених громадян.

Але справедливість вимагає щоби злочинці були покарані. Бо відсутність такої кари стане заохотою повторювати подібні злочини.

Покищо Реґен і його державний секретар Шулц, секретар оборони Каспер Вайнберґер і дорадник у справах крайової безпеки Фарлейн блискуче розіграли гру, наставлену на рятування життя і волі жертв терору. Авторитет Реґена в очах американців та міжнародного світу — напевне зросте. Програли короткозорі фанатики. Програли ті ізраїльські еґоцентрики, які казали: „Американський літак, американські закладники, що нам до того?!" Те, що Реґен за весь час кризи не піддався шантажеві терористів, що він не наполягав на Ізраїль щодо звільнення в'язнених шіїтів і що він ні разу не змінив свого гострого і різкого тону — це — як виявив вислід — були найкращі методи поведення. Це історичний осяг.

Михайло Кучер

ГІТЛЕР ОЧИМА МЕДИЦИНИ

I.

Люди, які знали Гітлера літом 1939 року, не могли його пізнати в Берліні у березні 1945 року. Це була руїна, глибокий старик. Він протягав знайомим слабу, тремтячу руку. Фізично Гітлер виглядав жахливо. Нормально ходити не міг. Шкандибав з помітним зусиллям. Рухався, зігнутий наперед, ноги тягнув позаду. Втратив рівновагу тіла. Як тільки ставав, зараз сідав на приготований для того стілець, або тяжко спирався на когось. Очі мав налляті кров'ю. Папери до підпису друкувалися утроє більшими від нормальних літерами. Читав, довго вдивляючись крізь побільшуючі окуляри. З кутиків рота текла слина. Було тяжко на нього дивитись. Ще у 1940 році виглядав молодшим свого віку. Після 1943 року обернувся у глибокого старика. Очі вилізли з орбіт, почав кульгати. Ліва рука і нога тремтіли помітно. Як приходилось стояти довше, тіло згиналось у колінах. Легко злостився, а голос ставав слабим і глухим.

Чи був Гітлер фізично хворий? 1933 року, маючи 44 роки, був цілком здоровий. Але в нього була ненормальність. Ніч обертав у день. Спати лягав о четвертій годині ранку. Спав до півдня. Був переконаний, що помре від раку, як померла його мати. Після смерті своєю племінниці став веґетаріянцем. 1935 року почав хворіти на шлунок з великими болями, але до спеціялістів-лікарів не звертався, користувався порадами „чудотворця" Теодора Морелла, який був звичайним шарлатаном.

У 1966 році лікар Рор, який вивчив таблетки Морелла, що ними він лікував Гітлера, знайшов у них невелику дозу повільно діючої отрути — стрихніни і строфіни. Гітлер став маніяком і приймав денно 16 таких таблеток.

Доктор Регенвальд вважає, що Гітлер заразився інфекційним енцефалітом від свого шестилітнього брата Едмунда. Симптоми — безсоння, поганий зір, очі вилізли з орбіт, напади немотивованої злости, згорблення постаті, нерухомий зір.

Доктор Келлі переконаний, що Гітлер страждав психоневротичною гістерією. У військовому шпиталі у Пазевальді 1918 року почув „голос зверху", який наказав йому спасти Німеччину.

Мав проґресуючу склерозу капілярів вже 1941 року. 3-го червня 1941 року до грудня 1944 року жив і працював у своїй кватирі під землею. Потім переїхав до бункеру в Берліні. Спав дві-три години на добу. О шестій годині ранку починав засідання.

Американський психолог Ланґер схарактеризував Гітлера як гістеричного психопата, інші звали його „психопатичним параноїком". Німецький психіятр Траубер вважав Гітлера схізофреніком, — на межі божевілля.

Далі до голосу приходять фройдисти і психоаналізатори. Їхні думки переказувати неприємно, бо всі концентруються біля статевих ненормальностей з неприємними подробицями інтимно-родинного характеру.

Нема сумніву, що Гітлер був вийнятково жорстокою людиною. Він особисто наказав ліквідацію умово хворих 1935 року, ліквідувати польських політиків 1939 року і вирішив цілковито зліквідувати жидів у 1939-1945 роках.

При відступі армії із совєтських територій наказав залишити „спалену землю".

Політичний успіх Гітлера пояснюється в контесті з глибокою колективною травмою, що її пережив німецький нарід після Першої світової війни. Але це не цілком пояснює „феномен Гітлера", себто загадку його впливу на маси. Тут на допомогу приходить соціяльна психологія. Психологи переконані, що людина розумна на самоті, у натовпі стає жорстокою і дурною. У натовпі помічається „ескеляція емоцій" люди у натовпі реагують однаково на заклик лідера.

Після війни американські психологи зробили масове обслідування нацистської молоді з метою виявити хто частіше ставав нацистом. В більшості нацистами ставали люди незрілі з інфантильною психікою, які вірили тільки в силу.

Доктор Меркден вивчив життєписи 600 нацистів з яких 70 відсотків виявилися параноїками, які часто зростали в сирітських притулках. Усі вони були соціяльними невдачниками і осягнули високі становища тільки завдяки жорстокости.

Таємниця успіхів Гітлера лежить у поєднанні його особистої патології з вимогами хворої частини німецького суспільства. Загадка Гітлера не тільки соціяльна, але й соціяльно психологічна.

А ось вийнятки з промови державного прокурора Ізраїля на процесі Айхмана. Перед вами я, судді Ізраїля, стою не сам, щоб вести обвинувачення проти Адольфа Айхмана. Разом зо мною ось тепер, стоять шість мільйонів, які теж обвинувачують. Літопис жидівського народу переповнений стражданнями і слізьми. Погроза 'в крові своїй жити будеш' йде з нашим народом поруч. З часу виходу на арену історії. Одначе на довгому історичному шляху, щедро политого кров'ю, не було злочину, подібного до режиму Гітлера.

(Продовження буде)

ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я

Д-р Ростислав Сочинський

Факти та міти про вітаміни

Закінчення

Фоляцина — вона, відома також як фолічна кислота допомагає організмові творити червоні клітини крови і грає велику ролю в обміні речовин, себто переміни поживи на енеґію. Брак її спричинює певний тип анемії.

Найбагатші джерела цієї вітаміни — це печінка, темно-зелена листкова городина, горіхи, свіжі помаранчі і продукти з непитльованого пшеничного борошна.

Вітаміна Б-6 — вітаміна ця, що відома також під назвою перідоксини, грає головну ролю у використовуванні організмом білків у поживі. Вона потрібна для росту й утримування функцій організму. Брак її може викликати запальні процеси в роті, запаномочення, втрату ваги тіла та іноді тяжкий нервовий заколот.

Вітаміна Ц — вітаміна звана також аскорбіновою кислотою, прискорює ріст і відновлення пошкодженої тканини, включно з гоїнням ран. Недостатня кількість цієї вітаміни спричинює скорбут (цингу, гнилець), одну із найстарших, відомих людям недуг. Ознака цинги: втома, кволість, кровотеча (зокрема з ясен, втрата ваги тіла, та подратованість. Природні джерела вітаміни Ц — це ріпа, зелена городина, зелений перець, цитрусові овочі, полуниці, інші ягоди, помідори та різна городина. Не треба забувати, що цю вітаміну нищить варення чи інший вжиток високої температури.

Вітаміна Д — кальциферолъ — необхідна для абсорбції кальцію і фосфору для будови зубів і костей. Щоб виконати це завдання — організм з допомогою печінки і нирок перетворює вітаміну Д на подібну до гормону субстанцію. Брак цієї вітаміни викликає недугу рахіт, яка проявляється зм'ягшенням, а тим самим деформацією костей та суглобів.

Надмір вітаміни Д може викликати нудоту, втрату ваги тіла, загальне ослаблення, надмірне виділювання мочі, високе тиснення крови, звапніння м'якої тканини, включно з кровоносними посудинами.

Багаті на вітаміну Д страви — це свіжа, або консервована риба (зокрема морська), жовток з яйця, молоко, марґарина. Люди які проводять деякий час у сонці, не потребують додаткової вітаміни Д, бо вона твориться у шкірі виставленій на ділання ультрафіолетного проміння. Їжа скріплена додатково вітаміною Д — призначена здебільша для малих дітей і старших віком громадян, які проводять час у тіні без доступу соняшного проміння.

Вітаміна К — існує в кількох природних формах; вони потрібні для коагуляції (Згущення, зсідання) крови, себто погамовання кровотечі. Перша з них знаходиться в рослинах, другу творять бактерії кишкового проводу, третю ж знаходимо у деяких звірят — птахів.

Синтетичну вітаміну К, звану менадіоном, можна дістати тільки на лікарську рецепту, тому що існує певна небезпека при її уживанні. Недостача цієї вітаміни спричинює кровотечу і пошкодження печінки. Вітаміну К знаходимо у шпінаті, салаті, капусті і яйцях.

Вітаміна Е — сповняє у людей функцію протиокиснення, себто охороняє певні речовини перед шкідливим впливом кисню, а також дає певну користь при лікуванні певної форми анемії, яка дуже рідко трапляється у передчасно народжених дітей.

Природним джерелом цієї вітаміни є городина, квасоля, зернина, печінка та різні овочі.

Хоч, як бачимо, серед усіх вітамінів, вітаміна Е може найменше важлива під біологічним оглядом, все таки неначе б про „панацею" говориться і пишеться в останніх роках про її перебільшені", хоч нічим не обґрунтовані лікувальні властивості, як наслідок ще досі неоправданих надій і непоінформованости.

Дуже докладні деякі доcукові досліди у деяких медичних осередках на протязі останніх кількох років намагались знайти якісь хворобливі ознаки спричинені браком вітаміни Е, одначе безуспішно.

Не раз сенсаційні вістки у пресі, радіо та телебаченні, що їх розголошують репортери, які стараються передати їх навипередки один перед одним, не перевіривши їх автентичности, захоплюють людей, які шукають облегшення своїх терпінь. До таких вісток ми повинні ставитися з обережністю, аж поки ці твердження не опиратимуться на дійсно наукових дослідах. Треба розрізняти міти і факти. Щодо вітамінів подамо кілька прикладів.

Міт: Органічні або природні вітаміни мають вищу вартість, як синтетичні.

Факт: Синтетичні вітаміни, що їх продукують у лябораторіях, під кожним оглядом ідентичні з природними вітамінами, які ми знаходимо у поживі. Людський організм не може відрізняти автентичних від органічних вітамінів. Твердження, що природу не можна імітувати і що „в природних вітамінах — суть життя" — в цьому випадку не мають ніякого значіння.

Міт: Вітаміни дають „бадьорість і енергію".

(Закінчення на стор. 4)

Юрій Р. Рибак

ДЕЩО З ЛЯБІРИНТУ ЦІН

В одній американській місцевості, де живуть українці, живуть також два добрі приятелі. Вони працюють разом, їхні заробітки однакові, їхній стандарт життя цей сам і разом ходять до Кредитівки, де один вплачує доляри на ощадностеве конто, а другий сплачує затягнену позичку... Стороння людина може легко з цього прийти до висновку, що один має надвишку гроша, а другий — недобір і, здається, причину цього треба би шукати в цінах, які вони платять за економічні добра, щоб заспокоїти свої потреби. Перший тратить час на знайдення найдешевшого джерела закупу, а другий не тратить часу і платить ціну першу з краю, не зважаючи, що часто переплачує, бо головне, що товар йому подобається!

Якраз це переплачування у відношенні до зниженої ціни (discount) щораз сильніше впливає на постанову покупця, який нині майже не зацікавлений в плаченні повної роздрібної (деталічної) ціни.

Великі крамниці це завважили і для здобуття покупців переводять часові випродажі. Ще лише десять років тому одна третина їхнього обороту походила з обнижки цін, нині майже 75 відсотків їхнього бизнесу спирається на цьому.

Чи покупець впливає на крамницю, чи крамниця впливає на покупця — це тема порядку дискусії. Факт є фактом, що останніх 15 років різного роду крамниці з товаром по знижених цінах, розвиваються прекрасно.

Крамниці, які анонсують обнижені ціни, можуть продавати дешевше, бо вони платять за товар повну гуртову ціну, а адміністраційні свої видатки вдержують на низькому рівні. Вони, звичайно, продають яких 30 відсотків нижче реєстрової ціни (list price"). Інший рід крамниць т. зв. „of-price" купують дешевше, ніж департаментові крамниці, бо платять фактури за товар протягом 30-ти днів, не відтягають гроші за рекляму чи відсилають непродане назад. У висліді, покупець може тут купувати до 60 відсотків нижче офіційної реєстрової ціни.

Для загальної орієнтації покупця, добре йому знати дещо про творення ціни у крамниці. Це не є складна справа, але дуже сповита „серпанком таємниці — щось на зразок нової формули на напиток „Кока-Коли".

В основному, деталічну ціну можна поділити на дві частини. Перша частина покриває кошти продукту, а друга — це адміністраційні видатки і намічений зиск. Цю другу частину називають націнкою („mark up").

Автомобілевий продавець дає націнку на машину у висоті від 11 до 18 відсотків. Добре бути обізнаним у цій справі, щоб знати як далеко можна з ним торгуватись. У іншому положенні є ювелірна крамниця. Вона вживає навіть 300 відсотків націнки. У цьому є і причина, чому крамниця з великими оборотами може створювати більш доступну ціну, ніж мале підприємство.

Продажна ціна товару у департаментовій крамниці, звичайно, є подвійним числом гуртової ціни. На деякий імпортований товар до продажної ціни ще добивають яких 10 або більше відсотків. Це дозволяє відтак обнижити драстично ціну (50 відсотків) і задоволитись зиском.

Хтось може думати, що націнка є однакова для всього товару у крамниці. Так воно не є, бо націнка часто залежить від роду і скорости продажу („turnover").

Продавець може мати теж фінансові проблеми, головно, коли його капітал заморожується у товари, що лежать на полиці, а коли цей капітал позичений, то треба ще й платити відсотки. Останнім часом крамниці збільшили свою інвентуру, бо очікували посиленого попиту. Так не сталось, а сталось це, що на місцевому ринку появився імпортований товар дешевший і подекуди навіть кращої якости. Це все у парі з іншими економічними факторами стали сильним і остаточним поштовхом до нинішньої загальної ситуації випродажу, що себе проявляє в різних нагодах і під різними назвами.

І як то кажуть „нема злого, щоб на добре не вийшло". У цьому скористав лише покупець. Але це все виглядає легше на папері ніж в дійсності. Покупець мусить ставитись дуже критично і підходити з обережністю до „надзвичайного випродажу", бо, на жаль, бувають несовісні продавці, які стараються впевнити покупця, що він дістає щось за ніщо", коли по праві він дістає „ніщо за щось".

Є теж крамниці, які початково подають дуже високу ціну і роблять це з розмислом, бо знають, що коли зроблять випродаж, багато наївних покупців спіймаються на вудку, мовляв, є нагода дійсно заощадити. Тому не забуваймо нашої традиції і навіть у комерційному світі пригадуймо собі нашу приповідку, яка каже, що „Береженого і Бог береже".

ВЕЛИЧАВИЙ ХМАРОДЕР Колюмбус Сиркл в Ню Йорк, який матиме бюра, кондомініюми і готелі, має бути збудований на місці 30-літнього нюйоркського Колісею. Плян нового будинку затвердило місто Ню Йорк. Ціна чотирьох акрів, на якому стоїть Колісей, виносить 455,1 мільйон дол.

Ігор Витвицький

ШУКАЮЧИ ПРАВНИХ ОСНОВ

I

У цьому році сповнюється сорокліття організації Об'єднаних Націй. Як відомо організація ця виросла з альянсу союзних держав, який зформувався проти держав осі під час Другої світової війни. Основуюче зібрання цієї організації відбулось 25-го квітня 1945 року у Сан Франсіско, а датою її постання вважається 24-те жовтня того ж року. До тієї дати більшість держав-основників, яких тоді було 51, прийняла й ратифікувала основний закон ОН, або, як його називають, Хартію. Згодом організація стала поповнюватись новими членами і сьогодні вона нараховує їх 159. Між ними такі як Беліз і Соломонові Острови.

Головні завдання ОН зформульовані у вступній заяві до основного закону. Це поперше — збереження миру в міжнародних відносинах і подруге — збереження прав людини в широкому пляні. Однак у нашому світі ці шляхетні задуми не то що трудні, а й неможливі до здійснення.

Можна назвати цілу низку збройних конфліктів між державами, членами організації, яким вона не змогла ані запобігти, ані протидіяти. Ось зараз іде війна між Іраком та Іраном, продовжується „присмирювання" Афганістану Совєтським Союзом, не згадуючи про декілька інших збройних пересправ. А коли в червні 1982 року почалась ізраїльська інвазія в Ливані, то ізраїльське військо пройшло без перепон повз військові залоги ОН, завданням якої було якраз до такого не допустити.

Збройні зудари своїх членів організація намагається ладнати мирним способом приймаючи різні резолюції, до яких войовничі члени не дуже прислухаються. Так, наприклад, в 1974 році зформульовано дефініцію агресії та видано заклик до держав-членів, щоб вони стримувались від таких дій. Знову ж у 1982 році була видана декларація про мирне поладнування міжнародних спорів та про патронаж ОН у тому відношенні. На жаль, дійсність така, що ці декларації й резолюції залишаються переважно на папері, що й підтверджує неефективність організації ОН саме в цьому її ключовому завданні.

Не краще стоїть справа з пошануванням прав людини. Основою, що на ній спирається теоретична побудова того постуляту, є Універсальна декларація прав людини, що її прийняла Генеральна Асамблея ОН 10-го ґрудня 1948 року. У тридцяти її статтях перелічено доволі детально індивідуальні права, які слід оберігати.

Щоб формально узаконити цей кодекс задеклярованих прав Генеральна Асамблея прийняла в 1966 році проєкт двох пактів, із яких один стосується економічних, суспільних та культурних прав, а другий громадських і політичних. Значна кількість держав-членів прийняла й ратифікувала ці пакти і вони ввійшли в силу в 1976 році.

Важно відмітити, що перша стаття пакту, який стосується суспільних і політичних прав, включає постанову про право кожного народу на політичне самовизначення, про що немає згадки в основній Декларації. Договірні сторони зобов'язались сприяти здійсненню того права та його охороняти.

Для поточної роботи пов'язаної із здійсненням постанов того пакту створено Комітет для прав людини, який звітує перед Генеральною Асамблеєю.

Поруч із тим існує теж Комісія і Підкомісія для прав людини пов'язана з Економічно-Суспільною Радою при ОН, завданням яких є розглядати петиції й жалоби, що стосуються правопорушень та вести доходження в таких справах.

Можна б думати, що все тут влаштовано як слід і що праця згаданих установ даватиме відповідні висліди. Та насправді воно не так. Не загарантовані санкціями всі рішення в тій області діють не як закон, а як рекомендації. Немає теж якогось судового органу, який виконував би юрисдикцію над суверенними державами. Таким чином засудження винуватця може обмежитись тільки до оприлюднення його провини та виставлення на суд міжнародної опінії.

Справу ускладнює ще й те, що згадані вище комітети й комісії діють під видатним впливом країн т.зв. соціялістичного бльоку та їхніх сторонників із т.зв. Третього світу. Тимто дослідження правопорушень обмежуються звичайно до країн з-поза їхнього гурту, таких, як наприклад, Чіле, Південна Африка, чи навіть ЗСА. Натомість всякі спроби провести подібні дослідження у декого з їхньої кумпанії неодмінно зустрічає галас про недопустимість встрявання у внутрішні справи суверенної держави.

Однак проблема пошанування прав людини залишається постійно актуальною і поза лаштунками ОН. Про неї, як відомо, була мова в заключному акті Гельсінкського договору, що його прийняли 35 держав в серпні 1975 року. Там сказано м. і., що пошанування прав людини є посутнім фактором миру й справедливости в міжнародних відносинах і тому ці права слід зберігати. В зустрічах договірних сторін у наступні роки (в 1978 році в Беоґраді, в роках 1980-1983 в Мадриді і в цьому році в Оттаві) саме ця справа була предметом постійних досліджень. Зрозуміло, що такі дослідження заторкають у першу чергу режими держав, де обов'язує т. зв. соціялістична законність. Вони й намагаються свій реєстр правопорушень різними способами зам'яти.

Розходження по політичній лінії позначується теж у діяльності різних установ ОН. У них зростає вплив Совєтського Союзу та його прихвостнів, що й приводить до різних кризових ситуацій. Як відомо, ЗСА недавно виступили з Освітньо-культурної установи ОН (ЮНЕСКО), яка вперто веде свою роботу в „прогресивному" пляні. Вона, наприклад, аранжувала врочисте відзначення 100-ліття народження „великого гуманіста" Леніна та інші тому подібні імпрези.

Корпус організації ОН складається в основному з шести відділів, або, як їх називають, органів, що ними є Генеральна Асамблея, Рада Безпеки, Рада Економічно-Суспільна, Рада Мандатного Управління, Міжнародний Суд і Секретаріят. Крім того вона має безліч спеціяльних аґенцій, комісій та різних підбудов. Свою головну квартиру вона має в Ню Йорку, а різні бюра в Женеві, у Вашінґтоні, в Парижі, в Римі, в Лондоні та в інших містах. Її центри інформації розсіяні по всьому світі. Такий центр є, наприклад, у Монровії, столиці Ліберії, але його немає в Києві. Він очевидно є в Москві.

(Продовження буде)

„Ромашки"

Тріо „Ромашки"

Вокальне тріо „Ромашки" під мистецьким керівництвом Богдана Маркова з Ню Гейвену, Конн., є якщо йде про назву, новим ансамблем. Насправді одначе „Ромашки" є прямим продовженням і вивершенням діяльности відомого нашій публіці дуету „Незабудьки" під тою самою кермою. І виконавці ті самі: Галина Марків і Ніна Сметанюк, а третя співачка ансамблю Дарія Компанієць з Рочестеру, Н.Й., прилучилася до них після виступу дуету „Незабудьки" в Рочестері, місті її замешкання, навесні 1984 року. Влітку того ж року співали „Незабудьки" вже як тріо на Союзівці. Нова назва „Ромашки", цим разом вже для тріо сигналізує новий етап праці на довший плян.

Вокальне тріо „Ромашки" принесло публіці сучасні українські естраді пісні із спеціяльним прицілом на нові речі, які ще не були виконані на американському континенті. Тут ідеться про пісні індивідуального авторства. Йдучи за доброю европейською традицією, ансамбль присвячуватиме кожний свій виступ засадничо одному композиторові, бо це найкращий спосіб дати слухачам правильне враження про те, що в сучасній українській пісенній творчості діється. Така лінія праці вимагає від керівництва ансамблю плянування репертуару на довшу мету.

„Ромашки", одначе не оминатимуть цілковито пісенної творчости авторів минулого. Час від часу тріо включатиме у свою програму речі призабуті або невідомі — усе в новій аранжеровці, одначе зі збереженням музичної традиції того часу, в якому дані пісні були скомпоновані. Такі повороти до традиції є конечні, в першу чергу, для поглиблення розуміння української культури. Вони оживляють і відсвіжують старе і ставлять у кращу перспективу те, що твориться в сучасному.

Концерт „Ромашок" 20-го липня на Союзівці присвячений пісенній творчості композитора Білаша.

Олександер Білаш з полтавщини, рік народження 1931, має тепер за собою добрих 25 літ композиторської праці. В його дорібку є інструментальні та вокальні твори, він пробував свої сили в опері (наприклад, опера „Гайдамаки") та опереті, писав музику для драматичних вистав і кінофільмів. Зокрема його музика до фільму „Роман і Франческа" з 1961 року зробила його ім'я широковідомим, а пісні з цього фільму на тексти Д. Павличка, як наприклад, „Впали роси на покоси" і „Чайкою в небі любов моя літає", що передавались опісля, незалежно від фільму, через радіо і телевізію і відтворювались із естради, знайшли широку популярність. Вони приваблювали слухача простою куплетністю, прозорістю і приємною гармонією, усе, одначе, насичене внутрішньою напругою. І треба сказати, що Білаш найяскравіше себе виявив як пісенний композитор; він скомпонував більше ніж три сотні пісень.

Тексти пісень Білаш брав від різних поетів. Для деяких мелодій сягав він навіть до Тараса Шевченка і Лесі України, але засадничо черпав він з поетів сучасників, і то, в першу чергу, тих, що їх речі підходили краще до його легкого жанру. Тому подибуємо в нього дещо з текстів Андрія Малишка та Івана Драча, одначе, далеко ближче підходив йому Д. Павличко. „Два кольори" Павличка-Білаша є на програмі концерту „Ромашки". Цей твір дуже характеристичний і для автора тексту і композитора. Та найбільше пісенних текстів завдячує Білаш своєму приятелеві, поетові Ткачеві.

Михайло Ткач, буковинець з походження, народився в 1932 році, дав поетичний текст для більше ніж п'ятдесяти пісень Білаша. Фраза в нього легка, викінчена, рима проста і тепла атмосфера, яка полоняє слухача. Це ж він автор тексту „Марічки", мелодія якої, щоправда, створена ким іншим (С. Соботаж).

Якості поезії Ткача йдуть на зустріч пісенному таланові Білаша. Особиста приязнь обох принесла добрі овочі.

Концерт „Ромашок" 20-го липня на Союзівці принесе слухачам пісні Білаша на поетичні твори різних авторів. Та львина частина пісень, що наші слухачі почують, скомпоновані на тексти Михайла Ткача.

Н.Н.

Ювілей УАК „Запороже"

Десятого травня ц.р., сповнилось 75-річчя Українського Академічного Козацтва „Запороже" в Чернівцях.

Засновано Козацтво із подвійним наміром зберігти українську студіюючу молодь від денаціоналізації, а також щоб дати їй змогу плекати наші традиції і товариське життя в рамках існуючих тоді бурсівських звичаїв та практик.

Козацтво було „б'ючим", тобто його члени „вибивали" поєдинки шаблями згідно з середновічними звичаями. Один із членів Козацтва Бігарі був „фехтмайстром" або інструктором орудування шаблею в одному із кавалерійських полків. Цей же Бігарі викликав на поєдинки кого тільки міг, перемагав всіх своїх противників і став пострахом для інших студентів, які оминали його, як чуму. Це спричинилось до збільшення престижу „Запорожа".

Повоєнний період

Після першої світової завірюхи значне число запоріжців опинилось у визвольній боротьбі, куріннях гуцульському та буковинському. Повернувшись домів, застали вже там мало культурних балканського покрою румунів.

Козацтво відновилось і в 1920 році заснувало УСКлюб "Довбуш", що на протязі чергових 20 років був остоєю та виразником українського спорту на Буковині.

Молодші члени Козацтва змагались на зеленій мураві, тоді, як старші керували його долею чи недолею до кінця. На закінчення, як вінок на могилу, члени Козацтва написали та видали в 1984 році твір про "Довбуша" та український спорт на Буковині.

Інші ділянки праці

У Чернівцях існувало інше УАК "Чорноморе" і між ними заіснував братній союз. Вони створили СУСОР-Союз Українських Студентських Організацій в Румунії, а також були членами-ініціяторами ЦеСУС-у (студентської централі). Члени обидвох козацтв проявляли велику динаміку. Вони співали в хорах, брали участь в діяльності українського театру.

Члени "Чорномор'я" переважали в суспільно-громадській ділянці, праці в читальнях, видавничій діяльності Квітковський редаґував тижневик "За Самостійність", С. Никорович редаґував почитаний місячник "Самостійна Україна". Члени "Чорномор'я" були також активними в організуванні вакаційних курсів українознавства по селах, бо були здебільшого селянського покрою. Одні й другі створили спортові дружини копаного м'яча по селах та містечках із сіткою ігор, а головне для піднесення національної свідомості.

Конфлікт із владою

Одночасно зі зростом національної свідомости по селах зростала репресія органів влади. Неухильно йшло до зудару, що частинно виявився свистом під час того, коли грали румунський гимн в 1936 році із сімома засудженими на сім літ в'зниці. Всі вони — студенти.

Сконтактувавшись та на взір галицьких братів засновано організації Пласт та ОУН спочатку у виключно студентському секторі що згодом поширився і на інші прошарки нашої молоді.

Українська молодь визріла до спротиву і боротьби з румунами. Вона була готова понести жертви. Але до цього не дійшло, бо Буковину зайняв новий окупант — Совєтський Союз.

Воєнний та повоєнний періоди

Багато, мабуть, більшість української інтелігенції, скористалися переселенням німців і також поїхали до Райху. Частина тих, що залишилася, із буковинським курінем вирушили на Україну. Як одні так і другі понесли великі жертви вбитими чи ув'язненими.

В 1950-их роках у Ню Йорку ланка запорожців відновила свою діяльність, влаштувавши в 1960 році величавий бенкет. За нею слідували осередки у Відні та Мюнхені, де навіть видавали деякий час квартальник "Запорожець". Відновили свою діяльність і "Чорноморці", але в обидвох випадках через брак приплиливу нових членів почали заникати.

І так згідно з незмінним законом природи, ті, що колись творили історію Буковини, вже відійшли, або відходять. А тих приблизно 20 членів, що ще живуть, згадують минуле з кошмарними воєнними подіями, тужать за рідними землями та заведеними надіями на створення власної держави. Жили, працювали, горіли, і навіть попіл того огню розвіяв вітер. Як реліквія, залишився тільки архів, який хто зна, чи хтось перегляне.

Ф. Лукіянович

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Школа українознавства в Чикаго

Стоять (зліва): Макар Міскевич, заступник директора, Степан Женчух, настоятель парафії та учитель релігії, Ліза Кашуба, Олександер Куцевич, Таня Островська, Іван Яресько, Ліда Висоцька, Данило Сацюк, Надя Заяць, Дора Пошиваник, керівник кляси та учителька мови, географії та суспільствознавства, та Олексій Коновал, директор школи і учитель історії та літератури.

(Світлив: О. П.)

Восьмого червня ц. р. в школі українознавства при українській православній парафії святого Володимира в Чикаго був останній день навчання. У всіх клясах давались іспити, а вісім учнів 10-ої кляси в той день мали усний іспит з усіх предметів перед іспитовою комісією, яку очолював проф. М. Самчишин. З літератури кожний учень мав прочитати книжку іншого автора й розповісти зміст та все важливе про її автора. З інших предметів ставилось учням три питання. З дуже добрим успіхом закінчили школу Ліда Висоцька, Надія Заяць та Ліза Кушаба, а з добрим успіхом Зенко Горб, Олександер Куцевич, Таня Островська, Іван Яресько та Данило Сацюк. Данило Сацюк, який живе в Поуерто Ріко був заочним учнем. Йому висилались поштою домашні завдання, а він, зробивши їх, повертав для провірки учителям. На письмові та усні іспити він приїхав до Чикаго.

Після усних іспитів учні, батьки, їх рідня та учителі були на спільному обіді в ресторані. Там після привітів було показано прозірки учнів абітурієнтів. Батьки учнів придбали для учителів, що учили їх дітей, подарунки — різьблені речі роботи Михайла Тарана — Дорі Пошиваник учительці мови, географії та суспільствознавства; Олексієві Коноваловi, директорові школи та учителеві історії та літератури, та о. Степанові Женчухові, настоятелеві парафії та учителеві релігії.

У неділю, 9-го червня, після Служби Божої та смачного обіду розпочалася шкільна імпреза. Учням, відмінникам усіх кляс, видано похвальні грамоти за дуже добру поведінку та дуже добрі оцінки впродовж цілого шкільного року. Грамоти отримали: Адріяна Слюсаренко, Христя Лепка, Іруся Бузина, Наталка Бойчук, Надя Дудич, Янка Женчух, Марко Міскевич, Валя Дудич, Марко Коновал, Люба Галкин, Анатолій Коновал, Роксана Василів, Михайло Финко, Елвіра Кашуба, Оля Верхогляд, Надя Заяць, Ліда Висоцька та Ліза Кашуба. Абітурієнтам вручено свідоцтва, кінцеве табльо та "сертифікат" з Шкільної ради повіту Кук про закінчення школи українознавства. Ліза Кушаба відмінниця десятої кляси, прочитала прощальне слово.

Від управи парафії учнів привітав голова батьківського комітету Степан Чупийда та отець Степан Женчух, духовний опікун школи: Ольга Самчишин, колишня учителька школи, вітала від Українського Золотого Хреста і вручила Лізі Кашубі та Наді Заяць чеки на 20 дол. як найкращим учиницям року. УНСоюз, як і попередні роки, надіслав відмінникам чеки на 25 долярів, що їх отримали Ліда Висоцька, Надя Заяць та Ліза Кашуба. Від імені каси "Самопоміч" учнів та школу вітали від організаційної референтури Таня Лаба, яка вручила всім обітурієнтам банкові книжички, на конто яких покладено різні суми, кращим учням більші, а слабшим менші суми. Загально всім їм дано коло 500 долярів. Вона закликала учнів не забувати української громади, працювати для неї, складати свої заощадження в українських установах та брати участь в українських студентських громадах по університетах.

В мистецькій частині виступали учні, що мають спів під керівництвом Марти Стадник, які виконали цілий ряд веселих пісень та декламацій. Ірина Бузина виконала на фортепіяно музичну композицію Бетховена. Ансамбль бандуристів ОДУМ-у, яким керує Олексій Пошиваник, в своєму гостинному виступі виконав три пісні. Виступало понад десяток молоді на сцені без диригента. Враження з їх виступу було багато краще, ніж від подібних виступів з диригентом. Точки програми заповідала Янка Женчух. В новому шкільному році директором школи буде Макар Міскевич і управа школи та батьківський комітет уже розпочали підготовку до відзначення 35-річчя існування школи при парафії св. Володимера ювілейним бенкетом 27-го цього року.

Око

Закінчення шкільного року у Вотервліті

(І. Д.) Школа Українознавства у Вотервліті закінчила 17-ий рік навчання 8-го червня ц. р.

Після Служби Божої о. радн. Т. Гуманицький вручив дітям грамоти науки релігії, ікони й подарунки. Координаторами науки релігії є Тетяна й Андрій Дурбаки, 7 учительок і учителів навчає релігію двома мовами, бо деякі діти, зокрема менші, слабо розуміють українську мову. Потім у церковній залі відбулася роздача свідоцтв для 37 дітей. Люба Кушнір і Діяна Шевчук роздали свідоцтва дітям із садочка СУА. Дозя Кушнір роздала свідоцтва дітям з передшкілля. З ними співпрацювала Діяна Пасінеллі. Далі Марія Ґатшал роздала свідоцтва дітям І-ої кляси, Тетяна Дурбак — 2-ої кляси, Марія Філь — 3-ої кляси, Зиновія Білас — 4-ої і 6-ої кляси. Вона звернулася до дітей з закликом, щоб на вакаціях говорили по-українськи, щоб гарно використали вакації в літніх таборах і оселях. Закликала батьків, щоб говорили до дітей українською мовою. Вона працювала у школі 17 літ, і це вже її останній рік. Вкінці подякувала учителям, батькам і дітям за добру співпрацю.

Голова батьківського комітету Микола Філь подякував о. пароховi радн. Т. Гуманицькому за шкільний будинок, директорові В. Літинському, учителям, Окружному комітетові відділів УККА Олбанської Округи 99-му Відділові СУА, вручив гарні подарунки директорові школи та учительці З. Білас за довголітню працю і привітав нового директора Ярослава Кушніра.

Потім промовив директор школи Володимир Літинський, який подякував усім за добру співпрацю на протязі 15-ти літ. Він підкреслив велике значення рідної школи на ціле життя та закликав далі працювати для добра нашої молоді. Із-за багатьох інших громадських обов'язків він відходить на якийсь час зі школи. Він запросив на скромне прийняття, що його приготовила Ірина Скалій і Галя Кошикар.

Численно зібрані батьки й рідні шкільних дітей ще довго розмовляли на теми українського релігійного й національного виховання наших дітей, що належать до найголовніших завдань нашої спільности та вимагають загальної співпраці.

РЕЧНИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ президента Роналда Регена заявили в кінці минулого тижня, що другий з черги найвищий дипломат Чехо-Словаччини Мілян Швец, радник чехо-словацької амбасади у Вашінгтоні, попросив Уряд З'єднаних Стейтів Америки надати йому право політичного азилю. Він є найвищим східньоевропейським дипломатом після амбасадора Польської Народної Республіки Ромульда Шпаковського, який попросив права азилю в 1981 році. Втеча наступила ще в травні цього року, але офіційні речники не хотіли розголошувати тієї справи з причин безпеки для втікача.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ

Осяги українських дітей

Учасники кожного із восьми фестивалів „Живого Слова", які кожного року влаштовує Комісія шкільництва КУК в Онтаріо, Лада і Олег Рослицькі, відомі також із своїх декляматорських виступів на "українській телевізії" в Торонто й Вінніпеґу та на різних національних святах, включно з Галивудом і Ст. Пітерсбурґом на Фльориді. Недавно вони взяли участь у компетиції шкіл канадського Лондону за найкращу доповідь на "довільну тему загального зацікавлення". Почали вони у своїх клясах, Лада в четвертій, а Олег у шостій школи "Нотр Дейм", де зайняли перші місця за композиції "Мій ведмедик", "Сніжинка" і "Смітюхи". Відтак у компетиції за першенство школи Олег здобув перше, а Лада друге місце. На жаль, тим виелемінував він її від дальшої участі у змаганнях.

Олег здобув перші нагороди на округу, зону, та на місто Лондон. Для школи Нотр Дейм це була велика подія, бо це вперше в її історії „нотрдеймець" придбав їй трофей міста. Крім виступів по телевізії і радіо, Олега запрошено виступити перед місцевою Шкільною радою, де він одержав бурю оплесків. Олег і Лада є учнями школи ім. Івана Франка, при місцевому КУК. Цікавим, між іншим, було те, що припадково його колишня учителька із англомовної школи, яка колись відраджувала його від навчання в українській школі, "щоб не мати чужого акценту", тепер погратулювала йому за досягнення. У подібній компетиції два роки тому Олег здобув друге місце. Під кінець шкільного року палата канадського громадянства на окремій церемонії відзначила його нагородою "Салут ту ютс". Олег і Лада є членами 460-го відділу УНСоюзу.

Н. Н.

Повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 17-го червня 1985 р. упокоївся в Бозі на 72-му році життя наш Дорогий Муж, Батько і Дідо

бл. п.
МАТВІЙ ЛОНЧИНА

довгі роки був предсідником 52-го Відд. УНСоюзу ім. Т. Шевченка

Залишив у великому смутку:
дружину — АННУ
дочки — СОФІЮ, ОЛЬГУ, двох зятів і 4 онуки.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибита Родина

У 10-річчя смерти проф. М. Чубатого

У суботу, 1-го червня ц.р., заходами управи НТШ в Ню Йорку, науковою конференцією вшановано десяти річчя смерти першого голови НТШ в ЗСА, проф.Миколи Чубатого. Конференцію відкрив д-р Василь Калинович,привітавши присутню на залі дружину проф. Миколи Чубатого, Ярославу, попросив зайняти місце за президіяльним столом привітав та представив доповідачів проф. Василя Ленцика і проф.Ярослава Падоха, і привітав учасників конференції.

Перший з доповіддю виступив проф. Василь Ленцик, який говорив на тему "Професор М. Чубатий - історик Української Церкви". Доповідач підкреслив, що проф. М. Чубатий посідав загальне і всестороннє знання, студіючи богословію, право та історію. Вже в ранніх роках богословських студій він написав менші праці з історії Церкви, а саме: "Змагання до релігійної унії на Галицькій Руси у першій чверті XIII", надрукував книжечку про Митрополита Іпатія з нагоди 300 - ліття його смерти. Більшу працю надрукував у 1917 році в "Записках НТШ" п.н. "Західня Україна і Рим у XIII ст., у своїх змаганнях до церковної унії", том 123-124, на яку був позитивний відгук у науковому світі. Крім інших праць М. Чубатого, варто згадати "Історію унійних змагань", яку видали студенти богословії у формі скрипту та цікаву своїми думками працю, присвячену 950 - річчю християнтва України. Слід також згадати,що професор М.Чубатий виступав з доповідями і з них варто назвати його доповідь яку він виголосив на унійному з'їзді у Львові 1936 року, присвячену Митрополитові Рутському з нагоди його 300 - річчя смерти. В цій доповіді він заторкнув важливу справу українського патріярхату. Написав розділ про Українську Церкву до Загальної енциклопедії під редакцією д-ра Івана Раковського.

Під час свого побуту в ЗСА М. Чубатий друкувався у різних українських газетах на церковні теми. Він же був основником і першим редактором "Українського англомовного квартальника" у роках 1944-1957.

На схилі свого активного життя М. Чубатий пробував видати тритомник Історії Церкви, з яких появився перший і перша частина другого тому,до якої передмову написав св. п. Патріярх Йосиф. В. Ленцик закінчив свою цікаву добре опрацьовану, сперту на джерелах доповідь цитатою з передмови до другого тому Патріярха Йосифа, де написано: "Як науковець (розумій М.Чубатий) був дуже солідним, чесним і об'єктивним дослідником, а; як людина, мимо свого надірваного здоров'я, був високо благородною особою і праведним католиком. Як такий переходить і він до історії нашої Церкви,і то як найбільший історик Української Церкви та дослідник її історії від часів єпископа Юліяна Пелеша".

Другий доповідач проф. Ярослав Падох подав коротку сильветку М. Чубатого та його вклад в науку українського права. Доповідач підкреслив, що М.Чубатий належав до невеликого кола українських вчених з широким зацікавленням та великим динамізмом праці. На протязі свого життя (помер на 86 році життя) проф. Чубатий все був сповнений низкою творчих плянів і з подиву гідною завзятістю їх сам здійснював. Підкреслив дві головні царини наукового зацікавлення, а саме: історію Української Церкви і українського права. Доповідач довше зупинився і проаналізував вклад проф. Чубатого до розвиту історії українського права. М. Чубатий був першим доцентом і професором цієї наймолодшої української дисципліни в українському університеті в Кам'янці Подільському, Українському Тайному Університеті, а згодом в Українському Вільному Університеті. Написав перший, може не повний підручник історії українського права. М. Чубатий є першим, який уклав схему українського права.

Доповідач назвав головніші праці М. Чубатого, що були друковані українською, німецькою й англійською мовами. Рівночасно вказав на виставку праць М. Чубатого, яку зорганізував з власної бібліотеки, а зокрема звернув увагу на "Огляд історії українського права з 1922р." з особистою дедикацією автора. Доповідач на закінчення своєї доповіді підкреслив, що М. Чубатий жив в такий скрутний час і обставинах, що йому не дозволили, як учневі великого Михайла Грушевського зайняти без труду в історії українського права таку позицію, як його учитель в праці історії. Все ж таки М. Чубатий залишив гарну наукову сподщину, з якої користають молоді адепти української науки. Доповідь була дбайливо опрацьована з унікально цікавими деґресіями, які кидали світло на даний час і творчість, у якій приходилось діяти М. Чубатому.

Після доповіді зайняли слово о. проф. М. Войнар і д-р Роман Осінчук, які своїми виступами увипуклювали наукову і громадську працю М. Чубатого. При цій нагоді, як вище було згадано, виставлено праці М. Чубатого, поруч стояв його портрет, прикрашений живими квітами. На закінчення Василь Калинович подякував доповідачам за виголошені цінні доповіді, а учасникам за участь.

НТШ

Факти...

(Закінчення зі стор. 2)

Факт: Вітаміни не доставляють кальорій. Вони не постачають, самі по собі додаткової живучости, енергії або вищого ступеня здорового самопочування.

Міт: Чим більше вітамінів, тим краще.

Факт: Приймання надміру вітамінів — це типове марнотравство фінансове і в очікуваному ефекті навпаки: надмір вітамінів, — як ми це раніше зазначили, — може бути шкідливим для нашого здоров'я.

Міт: Ви не можете отримати потрібної для здоров'я кількости вітамінів із традиційної щоденної поживи.

Факт: Як хтось споживає добре збалансовану їжу, — ніколи не матиме потреби на додаткові вітаміни.

Багаті віджині джерела, які ми раніше перелічили, потверджують факт, як тяжко бути „недоживленим" із-за браку вітамінів. Недуги, викликані певним недостатком вітамінів, що траплялися 30 років тому, давно зникли з горизонту принаймні в цій країні, а все таки вас з усіх боків напастують неправдиві твердження про „конечність додаткових вітамінів".

Чи дійсно існує на це потреба? Кожна особа може відповісти на це питання, розглянувши докладно своє харчування, навчитись про те, що вітаміни можуть, а чого не можуть зробити.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — СПИСОК Ч. 4-85

Від.	Ім'я і прізвище	Сума
82	І. Мурга	5.74
228	П. Скрінковський	21.00
230	С. Зубик	4.90
230	М. Хулік	12.02
230	П. Ліщак	6.63
230	І. Баган	12.55
230	М. Рибальт	5.32
230	М. Рибальт	4.16
230	І.Ю. Торський	17.40
230	І.А. Бодак	5.20
230	А. Кулинич	3.67
231	В.Ю. Пастушек	5.40
231	В.Ю. Пастушек	15.00
231	В.Ю. Пастушек	2.50
231	Д.С. Пастушек	1.60
231	Д.С. Пастушек	3.20
231	Е.Б. Ґайслер	5.00
233	К.Н. Осадца	5.30
235	І. Шестак	10.50
235	П. Ватраль	12.02
235	І. Бобак	9.50
235	П. Масник	10.47
236	М. Скерпон	10.00
237	Г. Міхалцевіч	5.04
237	М. Пінковіч	9.79
237	О.С. Міхалцевіч	5.56
237	Е.М. Єдинак	6.34
237	Г. Міхалцевіч	5.04
237	О. Міхалцевіч	5.56
239	В.Н. Наконей	21.00
239	М. Ковальчук	6.77
239	А.С. Ковальчук	2.96
239	Д. Пенцак	11.17
239	Л. Сохор	6.30
239	Й. Пенцак	5.40
239	В. Ходак	7.39
239	Л.М. Караман	3.20
239	Л.М. Караман	3.20
239	С.А. Караман	6.40
240	І. Новицький	12.78
240	Р. Трешньовський	8.88
240	Я. Сохоцький	10.88
240	Б. Данилевич	6.70
240	П. Байко	13.02
240	Г. Удич	10.71
240	Я. Піхурко	6.01
240	Е. Бачинський	10.15
240	М. Крутиголова	6.94
240	В.О. Данилевич	2.10
240	М.С. Новицький	4.20
241	В. Шаравара	11.12
242	Й. Гаргай	4.03
243	Р. Филипович	10.25
245	О. Мартиненко	5.04
245	М. Мартиненко	5.04
245	Е. Онуфрик	4.90
245	М. Коропей	6.49
245	С. Слюка	20.76
245	К. Стокальський	8.14
245	І. Стокальський	9.29
245	К. Стокальський	7.72
245	М.А. Панін	3.20
248	Ю.М. Маліняк	9.25
248	К.А. Огар Мартін	5.60
248	Я.Р. Лебідь	1.43
248	М.К. Чар	2.00
253	В. Гайовий	9.49
253	П. Гаврилців	11.30
253	П. Лесишин	5.60
253	П. Гаврилців	8.57
254	Г.Е. Мельник	11.43
254	М. Неілко	5.41
254	І. Юрчишин	4.81
257	М.А. Чарлєс	100.00
257	М.А. Чарлєс	7.50
257	І. Іськів	9.42
257	М. Іськів	4.80
257	М. Швейко	8.39
257	Т. Стельмах	5.78
257	д-р І.Г. Шалаута	5.80
257	А.Р. Шалаута	8.20
257	С.П. Балей	26.94
259	С. Ґуля	11.55
259	С.А. Шафранський	9.40
261	К. Ремчук	5.33
261	А. Стахнів	5.04
266	В. Яремішин	6.36
266	Т. Чучман	10.95
267	М. Баран	9.42
267	І.О. Флис	6.66
267	І.О. Флис	8.64
267	М.Т. Флис	6.33
267	Е. Войцік	8.05
267	І. Набока	9.93
267	М. Кологі	5.20
267	А. Де Бласіо	5.00
270	А. Мазур	21.00
270	П. Світніцкі	21.00
270	О. Сєгельскі	10.63
270	А.Т. Хурік	5.18
270	К. Барон	13.71
270	С. Островський	6.49
270	Ю. Лосянович	5.44

Від.	Прізвище, ім'я	Сума
270	Ю. Ведмідь	6.82
270	С. Зарічний	5.77
270	Л.Т. Заліско	3.20
276	Б. Коваль	6.12
276	З. Коваль	5.41
281	М. Гриник	6.28
281	Е. Кондратюк	5.04
281	М. Гаврилюк	10.35
281	М. Вольф	9.93
281	М. Міндяк	4.52
281	Е. Сірий	6.63
285	Н. Білок	5.78
286	М. Свіней	21.00
286	Т. Стороско	5.44
286	Т. Стороско	5.44
287	І. Волосенко	10.00
287	Б.Д. Ясінскі	6.63
287	Й. Калькатерра	5.89
287	А.Л. Мінісалє	6.28
287	А. Мінісалє	13.44
287	М. Шевчук	3.55
287	Д.А. Ясінскі	5.00
290	М. Хома	5.98
290	Р.Е. Хома	4.79
291	Т.Е. Напора	1.96
292	М. Нагорняк	21.00
292	Е. Бойко	32.88
292	А. Паньків	7.57
292	Р. Бойко	4.63
292	М. Лящук	12.55
292	Е. Федак	5.18
292	Р. Гординський	11.77
292	Т. Федак	4.15
292	М. Білінскі	9.66
292	Н.М. Лукасевич	9.79
292	З.Р. Білінскі	3.39
292	Ю. Руб	8.85
292	М. Гординський	5.50
292	С. Федик	9.55
292	С. Пелачик	4.63
292	М.П. Гладій	8.53
292	Л.І. Сайдак	3.64
292	М.Г. Ґабода	4.97
292	М.Т. Ґабода	4.40
292	Н.Л. Федак	2.00
292	Р.М. Сташков	9.00
293	Д. Лясєвіч	6.14
293	А.К. Косців	5.89
293	Н. Досс	12.44
293	д-р Г. Врецьона	13.28
293	М. Рікет	6.34
293	В.О. Савойка	3.76
293	А. Дікей	10.40
293	Е. Федоренко	8.04
293	Н.А. Кендус	9.04
293	А. Кап	10.79
293	І.М. Грицай	4.70
293	А. Сороковський	50.00
293	К.Д. Швайкун	5.00
293	І. Демидчук	4.27
293	О.М. Досс	6.54
293	Д. Кендус	7.32
293	Я.Н. Крук	8.26
295	о. В. Феделєс	7.57
295	В. Білецький	45.00
295	Я. Білецький	7.26
295	о. Т. Дурбак	12.55
295	А. Дурбак	11.33
295	Я.Ю. Дурбак	10.32
295	А. Дурбак	6.86
295	о. Т. Дурбак	6.08
295	М.Т. Дурбак	4.75
301	П. Врублівський	5.56
301	Р. Чернявський	4.75
301	Ю. Чернявський	11.33
301	В. Іващук	12.82
301	М.К. Шевчук	5.41
301	І. Зернявський	10.62
301	П Гнатишин	7.00
301	П. Чернявський	5.00
301	А. Ступа	5.89
301	Н. Личик	5.90
301	В. Личик	5.93
303	М. Нагірний	6.90
303	Т. Кісілевич	11.10
303	А. Кісілевич	4.23
307	М. Болюх	10.50
307	Л.А. Болюх	5.20
307	С.Д. Болюх	2.70
307	К.А. Болюх	2.70
307	А.М. Болюх	2.70
307	М.М. Болюх	2.55
307	А. Чопек	10.00
316	С. Комар	10.35
320	М. Комічак	6.56
320	Н. Зінкевич	4.27
320	О. Зінкевич	4.90
320	Н. Сеньків	6.77
320	М. Сеньків	7.07
320	М. Комічак	9.57
320	Н. Сеньків	10.94
320	І. Малько	4.92
320	В.Б. Зінкевич	2.00
320	А.Б. Зінкевич	2.00
320	Я. Зінкевич	2.00
320	І.А. Сеньків	4.80
320	І.А. Сеньків	4.80

Сума проголошених чеків .... $ 1,790.14
Раніше проголошених 84,856.93

Разом 86,647.07

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІГОР КУХТА, член УНС Відд. 14-го Т-ва „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н.Дж., помер 5-го червня 1985 року на 68-му році життя. Нар. 26-го березня 1917 року в Україні. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Йозефину. Похорон відбувся на цвинтарі Ґейтс оф Гевен в Іст Ганувері, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Отрок, секр.

ІВАН ПИСАНЧИК, член УНС Відд. 399-го Т-ва „Леви" в Чикаґо, Ілл., помер 6-го червня 1985 року на 67-му році життя. Нар. 1918 року в Україні. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку приятелів та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 10-го червня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Роман Б. Припхан, секр.

АҐНЕС МАЛАНЧУК, член УНС Відд. 150-го в Піттсфілді, Масс., померла 14-го червня 1985 року на 81-му році життя. Нар. 1894 року в Україні. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку сина Андрія, дочку Маделину і сина Тараса Муневича. Похорон відбувся на цвинтарі св. Йосифа в Піттсфілді, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Лідія Гуда, секр.

ЯРОСЛАВ НІМЧАНОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 131-го в Чикаґо, Ілл., помер 16-го травня 1985 року на 60-му році життя. Нар. 1924 року в Тернополі, Україна. Залишив у смутку сестер — Орисю Семчишин і Оксану Бойкевич з родинами. Похорон відбувся 20-го травня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа.

ҐЕРРІ ПЕНКО, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана в Чикаго, Ілл., помер 17-го червня 1985 року на 79-му році життя. Нар. 2-го серпня 1905 року в Кукскрік, Ман., Канада. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, сина Ричарда, брата Степана і двоє внуків. Похорон відбувся 20-го червня 1985 року на цвинтарі Елмвуд, в Ривер Ґров, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

Д-р Роман ПОГОРЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 25-го в Джерзі Сиді, Н.Дж., помер 15-го червня 1985 року на 84-му році життя. Нар. 15-го лютого 1901 року в Бродках, Долина, Зах. Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Лярису Долинську з мужем Адріяном. Похорон відбувся 19-го червня 1985 року на цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа.

ЯРЕМА ПОПЕЛЬ, член і основник 222-го Відділу УНС. Помер 4-го червня 1985 року. Залишив у смутку родину і приятелів. Похорон відбувся 4-го червня 1985 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Кришталович, секр.

ІГОР ЛЮБОМИР ПЕТРИГА, член УНС Відд. 327-го Т-ва „Запорозька Січ" в Гемпстеді, Н.Й., помер 13-го травня 1985 року на 41-му році життя. Нар. 1944 року в Польщі. Членом УНС став 1981 року. Залишив у смутку батьків Катерину і Михайла, брата Ярослава, сестру Ірину Стиліяноу з родиною і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Дороги у Вестбирі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Зеновія Зарицька, секр.

ПАВЛО ДУДА, колишній головний радний та представник УНСоюзу на Канаду, довголітній член Відд. 341-го УНС ім. Ю. Головінського у Віндзорі, Онт. Канада, помер 6-го червня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 17-го березня 1897 року в Колодні Великім, Зах. Україна. Членом УНС став 1937 р. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Романа з дружиною Марією і дочкою Лорі; дочку Ірину Ляш з мужем Іваном і дочками Олею, Марійкою Питяк з мужем Володимиром і синами Андрійком і Марком; Галею з мужем Давидом Тарас, Христею і Адріяною. Похорон відбувся 8-го червня 1985 року на цвинтарі св. Альфонса у Віндзорі, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Літинський, секр.

АНДРІЙ КРУЧАК, член УНС Відд. 372-го ім. І. Франка в Плейнфілді, Н. Дж., помер 22-го березня 1985 року на 65-му році життя. Нар. 4-го травня 1920 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку дружину Сабіну, дочок Петрусю з чоловіком, Маріяну і Катерину; сина Василя, матір і брата в Україні та дальшу родину. Похорон відбувся 26-го березня 1985 року на цвинтарі св. Петра в Ню Бранзвик, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа